

РОЗДУМИ ПРО СУЧАСНИКА

«Ми по війні з'явилися на світ» — таким рядком відкривається нова книга Бориса Миколайовича Чіпа «Серпневе освідчення», що вийшла в Києві у видавництві «Радянський письменник». Наш земляк — український радянський поет — прагне розкрити багатий духовний світ сучасника. Він пише в однойменній з першими рядками поезії:

Коли батьки, обтяжені свинцем,
Нам не встигали скласти заповіти,
Ми, дивлячись на строге їх лице,

Вчували на плечах вагу усього світу.

Відчувається глибина думки, висока відповідальність митця, яка ніби передається читачеві. Інтернаціональній дружбі присвячені вірші «У горах», найдорожчій людині в світі матері вірш «Єдина». З любов'ю звертається автор до матері: «Лиш Мати і сонце у світі нам світять, Ні раз ніким не повторена Мати». Так закінчується перша частина книги з дванадцяти поезій.

Друга частина більш лірична, життєствердна, складається із п'ятдесяти чотирьох поезій. Відкрива-

ється віршем «Вічне запитання», в якій Борис Чіп розмірковує: «...скільки є живих на білім світі, стільки і кохань — немає схожих. Спільністю для всіх питання служить: «З чого починається кохання?» І уже в наступному вірші поет дає відповідь:

«Моя любов — то два крила
Які не відають спочинку.
Їх ти мені відкрила, жінко,
І на неспокій прирекла».

Поезія Бориса Чіпа глибоко хвилює, нашоухує на роздуми. Мова її емоціональна, барвиста, багата на епітети, метафори, порівняння. Нову книгу Бориса Чіпа «Серпневе освідчення» із задоволенням прочитає читач.
Анатолій ГЕВЛЕНКО.